

твердження, висновки, аналітичні матеріали. У результаті відбувається уніфікація та колективізація процесу мислення та виникає феномен "колективної солідарності", коли йдеться про схвалення чи осуд певних подій у суспільстві.

Погодимося із М.Бабаком, що у ЗМІ ніколи не з'являється "просто інформація" – усе це вплив на свідомість із метою створення певного образу особи чи події. Змістом повідомлень масової комунікації охоплюється весь спектр психологічного впливу в діапазоні від інформування й навчання до переконання й навіювання.

По-третє, телебачення, радіо, Інтернет мають унікальну можливість синхронного, одночасного поширення інформації. Вони допомагають мільярдам жителів планети не тільки краще пізнати один одного, але й інформувати про одні й ті ж події приблизно в один час. Формуючи нові, часто відірвані від життя міфи та стереотипи, ЗМІ створюють віртуальну реальність, яка одночасно сприймається мільйонами споживачів, а потім поступово перетворюється на реальність фактичну.

По-четверте, ЗМІ поширюють інформацію практично серед всього населення планети. Ефективність використання ЗМІ безпосередньо залежить від кількісних та якісних показників розвитку медіа-сфери. Чим більш розвинутою є інформаційна мережа держави, тим менше залишається можливостей для поширення інформації на користь одного суб'єкта, і, навпаки, при менш розвинутій мережі виникає більше можливостей для її монополізації та подачі у спотвореному або неповному вигляді.

Альтернативні канали інформації повинні мати приблизно однаковий потенціал впливу на громадськість (популярність, рівень довіри тощо). У такому випадку не матиме значення кількість іноземних інформаційних компаній, які працюють на території держави, - їх вплив адекватно урівноважуватиметься діяльністю вітчизняних. І, навпаки, при малопотужних вітчизняних інформаційних ресурсах існує можливість повної інформаційної ізоляції районів чи навіть держав завдяки діяльності іноземних ЗМІ.

Щур А.М.

курсант 3 курсу ФПФПМГБ
ННПФПМГБВВ НАВС

ЗЛОЧИНИ, ЩО ВЧИНЯЮТЬСЯ ЖІНКАМИ

Профілактика є раціональним і гуманним засобом боротьби зі злочинністю, який передбачає не покарання, а передусім, вдосконалення умов життєдіяльності людей і їх виховання.

Проводячи аналіз думок і досліджень вчених можна зробити висновок того, щоб забезпечити ефективність заходів профілактики злочинності серед жінок, необхідно профілактичну діяльність розглядати як:

1. один із засобів соціального регулювання суспільних відносин у цілях усунення причин злочинності;

2. взаємодію заходів економічно-соціального, виховно-педагогічного, організаційного і правового характеру;

3. поєднання різних рівнів запобігання злочинам.

Необхідно виробити загальний основоположний принцип профілактичної роботи з жінками, які вчинили або можуть вчинити злочин. Цим принципом є: гуманність і милосердя до цих жінок, розуміння причин, що штовхнули їх на кримінальні або аморальні вчинки.

Щодо проблем, пов'язаних із працевлаштуванням жінок: вони в повному об'ємі можуть бути розв'язані при підйомі економіки всієї країни, зростанні реальних доходів населення, заробітної платні чоловіків, професійно-кваліфікаційній підготовленості жінок, скороченні їх робочого дня або робочого тижня при збереженні колишньої заробітної платні.

В Україні спостерігається збільшення кількості злочинів, учинених жінками: за останні десять років вони зросли удвічі. Зросла і їх частка у загальній злочинності. Співвідношення жіночої і чоловічої злочинності нині становить 1:7.

Про сучасний стан, рівень та динаміку жіночої злочинності на території України за 12 місяців 2012 року свідчать дані з таблиці.

Таблиця 1.

	2011	2012	Динаміка, %
Виявлено осіб, які вчинили злочини	207740	212 090	2,1
Серед них жінок, які вчинили злочини	27419	29 065	6,0
питома вага, %	13,2	13,7	X
працевдатних, які не працювали і не навчались	138915	143 252	3,1
безробітних	20383	20619	1,2
у складі групи	33 902	35 956	6,1
питома вага, %	16,3	17,0	x
у стані алкогольного сп'яніння	30578	32 063	4,9
питома вага	14,7	15,1	X
раніше вчинявших злочини	46177	49422	7,0
питома вага, %	22,2	23,3	X
у т. ч. судимість не знята або не погашена	24140	25410	5,3
іноземних громадян	1722	1737	0,3

Стосовно жіночої злочинності можна виокремити такі детермінанти:

- 1) пов'язані з соціально-політичною ситуацією в країні (зростання безробіття, викривлені процеси емансипації)
- 2) пов'язані з трудовою діяльністю (недоліки правового регулювання праці жінок)
- 3) пов'язані з сімейним життям і побутовою сферою (сімейні конфлікти, втягнення у злочинну чи іншу протиправну діяльність, відсутність постійного місця проживання)
- 4) пов'язані з несприятливими процесами у сфері жіночої культури (підміна її сурогатами типу фемінізму, емансипації, тощо)
- 5) пропаганда пріоритету чоловічих видів діяльності (таких, як державна служба, виробництво, бізнес тощо).

Загальносоціальна профілактика жіночої злочинності полягає у:

- вдосконалюванні законодавства і практики його застосування в плані гуманності і милосердя до жінок, що вчинили злочин;
- посиленні соціальної підтримки безробітних жінок (збільшенні матеріальної допомоги, сприянні їх професійній перепідготовці, створенні додаткових робочих місць для жінок);
- поліпшенні побутових умов життя, зміцненні родини, поліпшенні умов праці жінок, щоб завантаженість на роботі не заважала догляду за дітьми чи повноцінному відпочинку;
- проведенні культурно-виховних заходів, спрямованих на підвищення етичної, трудової, естетичної і правової культури й т. ін.

Дуже важливо надавати українським жінкам соціальну та економічну підтримку, зокрема вдосконалювати законодавство у напрямі створення більш сприятливих умов для розвитку жіночого малого бізнесу, соціального підприємництва, громадських ініціатив.

Удосконалення правового регулювання охорони праці жінок, надання їм системи пільг за сімейними обставинами - один із важливих заходів.

Литвин І.Ю.

курсант 2 курсу ФПФПМГБ
ННПФПМГБВВ НАВС

Науковий керівник:

Крутевич М.М. кандидат юридичних наук, викладач кафедри кримінального права НАВС

АМНІСТІЯ ТА ПОМИЛУВАННЯ В КРИМІНАЛЬНОМУ ПРАВІ

Для вирішення проблеми злочинності необхідна чітко вивірена, соціально обумовлена і зрозуміла населенню диференціація впливу на злочинців, що сполучає в собі як примусові заходи, так і заходи кримінально-правового заохочення за позитивну поведінку осіб, що відбувають